

Elegia In Solennitatem Nuptiarum Doctissimi, Ornatissimi, Dignissimique

I. U. Candidati, Dn. Caspari Ludwigeri, Clarissimi V. Dn. Caspari

ÖLudwigeri, relict F. Avunculi colendi, Et ... Virginis Helenae, Dn.

Bartholomaei Seiffardi relictæ F. Sponsæ: Celebratarvm Halæ Saxonum

I.I X. Kl. M. Xbr. An. 1601. Script6a A Carolo D. C. F. Steinbachio

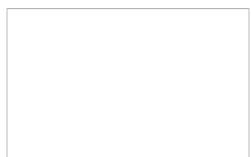
Halæ Saxonum

P 2° 00143 (01,191)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007964

urn:nbn:de:urmel-94c05fd9-8490-4fb2-a57b-109d1219d37a3-000073358

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

ELEGIA

IN SOLENNITATEM NVPTI ARVM
DOCTISSIMI. ORNATISSIMI. DIGNISSIMI QVE I.V.
CANDIDATI, DN. CASPARI LVDVIGERI, CLARISSIMI V. DN.
Caspari Ludvigeri, relicti F. Avusculi filii colendi,
S.P.O.N.S.I.

ET

PUDICISS. LECTISSIMAE QVE VIRGINIS HELENÆ, DN. BARTHOLOMÆ Seiffardi reliste F. Sponsa:

CELEBRATARVM
Hæc Saxonum II X. KL. M. Xbr. An. 1601.

SCRITA

A Carolo D. C. P. Steinbachio.

Nuper in Elysia celi sub vertice campus
Exspaciabatur, cura Themis alma Venus.
Has comitabantur, pede non remorante secuta,
Et Charites Venetum, Pieridesq; Themini.
Ecce repentinus pertingit ad aetheria clangor,
Implenturq; novus celica testa sonus.
Perfundis infuso superum gens inclita plausu,
Mirari argutas mente stupente tubas:
Mittere Atlantam spaciose ad manu prolem,
Latisciamq; auido discere corde novam.
Parva mora est, alas pedibus mox sumit clavencis,
Desistitq; et celeri manu ad alia gradus.
Vix habuerat rapido iam gressibus absolvisset,
Et peterei magni pulchra theatra soli:
Marmorea appropetas templi laquearia, Sponsa:
Atq; sacrum latus connubiale paras.
Hac ubi Manalius sibi s' siderat Hermes,
Atq; avida festos hauserat aure sonos:
Rursum iter ingreditur, cuiq; penetralibus adstat.
Gaußam leticianunciatq; subita.
Mirantur superi: mirantur, et exultantes
Adplaudunt thalamo Diq; Deaq; novo.
Lis gravis exoritur de te, Sponse optime: dicit
Te Venus alma suum, Te Themis alma suum.
Alma Venus, Mens est, inquit; mihi vendico totum.
Nec Veneri hoc alter gravior esse potest.
Nuper enim vita sociam despondimus illi,
Coniunctosq; uno iussimus esse toro.
Alma Themis, Mens est, inquit; mihi vendico totum.
Nec Themidi hoc alter gravior esse potest.
Semper enim nostri sinuos a volumina Iuris
Nocte dieq; illi volvem, cura fuit.
Adstant Idalia Charitum sacra Numinis Divi:
Pieridum, Themidi turba novena faver.

Arbitrii eligitur, Musarum presesq; pollo,
Inrigavit arbitrio sisiteret ipse suo.
Plocibus ad hæc subito, palme vetricis utriq;
Attribuens iustæ præmialance, refert:
Non nostrum, inter vos tantas componere lites:
Sit Venus alma, tuus; sit, Themis alma, tuus.
Sit, Venus alma, tuus, proprius tui corpore: corpus,
Alma Venus, soli serviat orane tibi.
Nam quoniam socium connectis corpore corpus,
Corporis id tibi iure refertur bonus.
Sit, Themo alma, tuus, proprius tibi pectori: pectus,
Alma Themis soli serviat omne tibi.
Nam, pectus iuriis quia cognitione repletus,
Pectoris ille tibi iure refertur bonus.
Sic air. Ergo noctum sibi vendicat utraq; sponsum:
ipsa Venus corpus, pectus at ipsa Themis.
Letantur Charites, sponsi garantur, et operant
Unanimes thalamo profera para novo.
Pierides, digitis pulsantes plectra tenellis,
Voce sacrum fundunt mellifluente melos.
Oigitur faustum te: o terq; quaterq; beatum.
Cui faver ipsa Themis quem beat ipsa Venus.
Ecquis enim negat hunc, vel Momo Iudice, faustum,
Irrorat succo quem Themis insa facio?
Ecquis enim reges hunc, te Iudice, Mome, beatum,
Cui vita sociam deligit ipsa Venus?
Ergotum vero sponsam complectere amore,
Quam tibi fatali junxit amore Venus.
Ergo tuum vero sponsum complectere amore,
Quem tibi fatali iunxit amore Themis.
Casparulosq; videns multos, bone Sponse, Nepotes,
Faustus Nestoreos vive valeq; dies.
Hellenulasq; videns multas, Sponsa optima, Neptes,
Fausta Sibyllinas vive valeq; dies.

Hæc Saxonum Typis Pauli Græberi.

urn:nbn:de:urmel-94c05fd9-8490-4fb2-a57b-109d1219d37a3-000073358